

es vam som una colla castellera integrada en el conjunt de les més de 60 colles que existien actualment en els Països Catalans. Existim des de 1991 tot i que la Colla és collagestar a la Festa Major del 1990. Els Xics estem formats per gent de diferent edat i condició social, procedim de diferents punts de la comarca. No només som una colla de Granollers sinó que tenim vocació de ser una entitat d'àmbit comarcal. L'objectiu principal de la Colla és passar-s'ho bé fent castells progressant en la tècnica i qualitat de les nostres construccions. El nostre repte és l'autosuperació com a grup de persones que desenvolupem diferents tasques amb un mateix fi. La forma de treballar dels Xics sempre ha estat afrontar tots els castells que fem amb la màxima responsabilitat i seriositat. Per tal d'afrontar aquests castells en aquestes condicions que preparem als assajos, a vegades durant mesos, i no portem el castell a l'actuació fins que no tenim la seguretat que el castell es pot realitzar amb èxit. Com a colla els Xics el formen un grup molt gran i divers, s'estableixen relacions humanes entre persones de diferents edats (un nen petit i una persona gran) i diferents condicions socioeconòmiques, una combinació molt difícil de trobar en qualsevol altra associació i/o entitat. De manera que sovint sorgeix la necessitat de realitzar altres activitats proposades.

el Pati

NO NOMÉS FEM CASTELLS

els 10 de Granollers

Aquest any un grup de xics i de triatletes de la nostra ciutat s'han atrevit a organitzar una cursa a Granollers. Una prova popular en que s'havia de córrer una distància de 10km. El circuit consistia en fer una volta pel passeig fluvial, començant i acabant al Parc Firal.

S'ha procurat que aquest acte tingués el mínim impacte mediambiental. Per aquest motiu es van utilitzar gots reutilitzables, cànirs d'aigua, es va seleccionar tots els residus, etc.

La inscripció era oberta a tothom, amb un màxim de 300 dorsals, però a l'hora de la veritat, s'hi van presentar cent persones de més que també volien córrer. Hi havia molta gent, tenint en compte que era la primera edició i que a més a més coincidia amb la cursa del "Tall Anglès" de Barcelona.

Els participants provenien de tota la comarca i d'altres indrets com Girona, Mataró i Vic.

Un dels altres protagonistes van ser els megagrallers/res de la colla. Van crear molta expectació. Abans de la cursa es van situar a la línia de sortida i mentre els corredors escalfaven les cames, els grallers anaven tocant les seves peces. La cursa va començar a dos quarts d'onze amb el llançament d'un coet, i a partir d'aquest moment uns 400 atletes es van posar a córrer a tot drap passeig avall, com si es tractés del primer dia de les rebaixes d'un gran magatzem... Cada km del circuit estava marcat. A les cruïlles i en llocs estratègics hi havia una pila de voluntaris-controladors (tots xics) que ajudaven i animaven tota l'estona. Al pont del final del parc hi havia un gran avituallament d'aigua on els corredors aprofitaven per hidratar-se una mica.

Al finalitzar la cursa, els participants podien recuperar les forces amb fruita, refrescs i somriures. Els tres més ràpids de cada categoria van rebre un trofeu commemoratiu. Les categories eren masculina, femenina, local i de colles castelleres. En aquesta última categoria els xics vam esgarrapar les tres primeres posicions en la categoria femenina. La masculina va ser per dos capgrossos i per un sagal que corrien de valent. L'any que ve haurem de fer una festa més grossa i si pot ser guanyar-la!

Apa som-hil

Faust Pagès

L'entrevista

En aquesta ocasió hem entrevistat a dues castelleres acabades de sortir del forn i que segurament faran història dins els Xics: la Montserrat López Damas de Granollers i l'Esther Osuna Jerez de Barcelona. Us deixem amb les seves paraules.

Com i quan us va conèixer?

Esther: Nosaltres som família, som cunyades. Ens vam conèixer quan erem petites, a l'escola. Som del mateix barri.

Us coneixeu de sempre?

Esther: Des dels 10 anys o una cosa així.

Quan i per què va venir als Xics?

Montse: Primer, nosaltres vam venir cap al mes d'agost perquè la Nerea volia vindre. I després, cap al mes d'agost mateix o setembre li vam dir a ells si volien venir a la colla i també es van apuntar.

Esther: Vam parlar que havien començat i que ens agradaria i tal i, bé, vam venir.

Montse: La primera actuació d'ells va al Fòrum i la nostra a la Festa Major.

Què recordeu del primer dia?

Esther: Un ambient guai, bé!

Montse: Jo el primer dia, doncs, estava molt nerviosa, em tremolaven les cames. Quan vaig veure el primer pilar, el de a la Porxada, caminat, a la Festa Major, doncs... molts nervis.

Esther: Bé, jo el primer dia va ser al Fòrum, el primer castell que vaig veure va ser allà, en viu i en directe, i ja vaig participar en ell. De cop i volta sense saber res em van posar de falca i molt bé, vaig aguantar. Bé, a tots els que vam fer vaig participar.

	Montse	Esther
Un bon plat de...	Canapès	Amanida
Acompanyat amb...	Cava	Aigua
Un llibre	<i>No sin mi hija</i>	<i>Seis historias en torno a Mario</i> (és l'últim que he llegit i m'ha agradat molt)
Un lloc per viure-hi	Granollers	Barcelona
Una cançó	Ui! N'hi ha moltes però... <i>Melodia desencadenada</i> , de The Ghost, que romàntic!	<i>Let it be</i> , de fet et podria dir totes les dels Beatles i Alejandro Sanz
Una estació de l'any	L'hivern	L'estiu
Una entremaliadura que hagueu fet	N'he fet moltes... un cop em vaig colar a la fira de l'automobilisme (i em van pillar, eh!)	A l'escola, a una professora que no ens queia bé li vam posar bombes fèdides
No canviaria per res del món...	La família	La família
La posició castellera que m'agrada més...	L'enganeta, és el triomfant, encara que sense la resta del castell no n'hi ha. Al terra l'enganeta no és res.	L'enganeta, és l'estrella.

